

GÖTEBORGS UNIVERSITET
INST FÖR SOCIOLOGI OCH ARBETSVETENSKAP

Vi föräldrar har tusen ögon

Fem föräldrars upplevelser av Biskopsgården

Examensarbete för kandidat i Sociologi 15 hp

Namn: Anna Choka

Handledare: Danka Miscovic

Januari 2015

Abstract

Titel: Vi föräldrar har tusen ögon, Fem föräldrars upplevelser av Biskopsgården

Författare: Anna Choka

Handledare: Danka Miscevic

Examinator: Carl Cassegård

Typ av arbete: Examensarbete för kandidat i Sociologi 15 hp

Tidpunkt : Januari 2015

Antal tecken inkl. blanksteg: 62242

Syfte och frågeställningar: Uppsatsens syfte är att se erfarenheter av ett bostadsområde ur ett föräldraperspektiv och hur erfarenheten påverkar föräldern i val gällande barnen. Genom att få en ökad förståelse för hur föräldrarollen påverkas av ens bostadsområde, kan föräldrarnas situation nyanseras och möjliga problem kan synliggöras.

- Vad har föräldrar för upplevelse av Biskopsgården som bostadsområde?
- Hur upplever föräldrarna relationen mellan boende i Biskopsgården?
- Hur agerar föräldrar utifrån sina erfarenheter av området i frågor gällande sina barn?

Metod och material: Syftet och Frågeställningarna besvaras med hjälp av kvalitativ metod. Genom en fokusgruppintervju och en enskild intervju, med totalt 5 föräldrar.

Huvudresultat: Föräldrars upplevelser av Biskopsgården präglas av strukturell problematik, såsom segregation och brister i de lokala skolorna. Man upplever också kriminalitet i området som problematiskt. Relationer mellan boende är begränsade samtidigt som det finns goda relationer främst i anslutning till gårdarna. Erfarenheterna av området gör att föräldrarna väljer skolor i andra stadsdelar. Föräldrarna beskriver en oro och kontroll som kan vara relaterad till kriminalitet och social utsatthet i området. Man kan se en delning mellan resursstarka och resurssvaga föräldrar som främst innebär en skillnad i de val man gör kring skolan. Mycket tyder på att föräldrar i Biskopsgården har en särskild situation på grund av strukturell problematik och kriminalitet i området.

Nyckelord: Segregation, Föräldrar, Biskopsgården, Bostadsområde, Kollektiv förmåga

Förord

Jag vill tacka de föräldrar som deltagit och bidragit med värdefull information.

Tack också till Danka Miscevic för värdefulla kommentarer.

Ett stort tack till min familj för ert stöd under hela min studietid.

Tack mamma för all korrekturläsning och hjälp.

Älskade barn och man, tack för ert tålamod!

Anna Choka

Göteborg, Januari 2015

Innehållsförteckning

1. Inledning och Bakgrund	1
2. Syfte och frågeställningar	2
3. Tidigare forskning	2
4. Teori	5
4.1 Segregation ur ett postkolonialt perspektiv	6
4.2 DBO teorin.....	7
4.3 Att analysera ett bostadsområde.....	7
4.4 Socialt kapital på områdesnivå och kollektiv förmåga.....	7
5. Metod	9
5.1. Min förförståelse.....	9
5.2. Urval.....	9
5.3. Fokusgruppintervju.....	10
5.4. Enskild intervju.....	11
5.5. Analysmetod.....	11
5.6. Etiska reflektioner.....	12
6. Resultat och analys	13
6.1 Upplevelser av Biskopsgården.....	13
6.1.1 Upplevelsen av Grannskapets strukturella problematik.....	13
6.1.2 Upplevelsen av skottlossningarna.....	14
6.2 Kollektiva funktioner i Biskopsgården.....	16
6.2.1 Relationer mellan vuxna i omgivningen.....	16
6.3 Föräldrars val gällande barnen utifrån sina erfarenheter av området.....	19
6.3.1 Valet att välja andra skolor.....	19
6.3.2. Uppfostran och oro.....	21
6.3.3. Ingripa eller inte- den kollektiva förmågans relevans.....	22
7. Slutdiskussion	27
8. Referenser	28
9. Bilagor	30
9.1. Bilaga 1 Informantbrev	30
9.2. Bilaga 2 Intervjuguide	31
9.3. Bilaga 3 Populärvetenskaplig framställning	32

1. Inledning och bakgrund

”Landets alla föräldrar kan sägas vara samhällets viktigaste resurs i arbetet med att främja barns hälsa och psykosociala utveckling (..) De svårigheter som föräldrar kan behöva stöd och hjälp med förändras alltefter barnets ålder och mognad och allt efter förhållandena i barnets miljö förändras.”

(Regeringens nationella strategi för ett utvecklat föräldrastöd, 2013:6-9)

Alla kan nog förstå vilken betydelse en förälder har för sitt barn och att rikta stöd mot föräldrar är viktigt. Det som nämns i citaten som jag i denna uppsats vill studera är hur man som förälder upplever den miljö barnet befinner sig i.

Det är i Stadsdelen Biskopsgården i Göteborg som denna studie har sin utgångspunkt. I Biskopsgården lever idag omkring 25000 människor med en stor andel födda utomlands. Det finns främst hyresrätter och få småhus i Biskopsgården. Arbetslösheten är hög och man har även höga tal för försörjningsstöd och ohälsa. Samtidigt bor det fler barn i stadsdelen än genomsnittet för Göteborg och antalet barn i grundskoleåldern förväntas öka (Göteborgs stad webbplats 2014).

Ett flertal skottlossningar har också drabbat stadsdelen, även med dödlig utgång. Dessa skottlossningar har skett på allmänna platser vid olika tidpunkter och nära allmänheten.

Enligt Brottsförebyggande rådets rapport (2012) är förortsbundna kriminella nätverk aktiva i Biskopsgården. De har en geografisk förankring till platsen och består av lösare konstellationer av individer. Verksamheten handlar om kontroll av kriminella marknader, våldsbrott och narkotikabrott. Då nätverket har kontroll över ett specifikt geografiskt område, innebär det också en risk för en upptagningsprocess av barn och ungdomar som rör sig i dessa miljöer (BRÅ 2012: 89-90).

Det som nämnts ovan tyder på att det råder en koncentration av social problematik i området. Trots det så är Biskopsgården en plats och ett hem för många människor. Det är en plats som framtidens vuxna och även dagens vuxna kommer att se tillbaka på och se som sin barndoms plats, en plats där

barn och vuxna ska bo, leva och utvecklas. Således kan man se att omgivningen sannolikt är viktig för föräldrar och barn. Det är då intressant att belysa föräldrars upplevelser av ett område och hur man väljer att förhålla sig till området som förälder. Det är detta denna studie ämnar studera.

2. Syfte och frågeställningar

Uppsatsens syfte är att se erfarenheter av ett bostadsområde ur ett föräldraperspektiv och hur erfarenheten påverkar föräldern i val gällande barnen. Genom att få en ökad förståelse för hur föräldrarollen påverkas av ens bostadsområde, kan förälderns situation nyanseras och möjliga problem kan synliggöras. Frågeställningarna är som följer,

- Vad har föräldrar för upplevelse av Biskopsgården som bostadsområde?
- Hur upplever föräldrarna relationen mellan boende i Biskopsgården?
- Hur agerar föräldrar utifrån sina erfarenheter av området i frågor gällande sina barn?

3. Tidigare forskning

Miller & Byrnes (2012) presenterar amerikansk forskning kring hur föräldrars upplevelser av sitt bostadsområde påverkar deras handling i föräldraskapet. Studien visar att hur föräldern upplever områdets karaktär är relaterat till vilken omfattning av socialt stöd föräldern har, vilket i sin tur kan kopplas till ens beteende som förälder. De föräldrar som upplever ett socialt sammanhang och social kontroll i sitt område innehar då mer stöd (Miller & Byrnes 2012: 1674). Socialt stöd kan förklaras närmare som att inte enbart innefatta relationer i omgivningen, utan också hur individens sociala behov blir tillgodosett genom växelverkan med andra. Att inneha ett utbyte av tjänster, information om omvärlden såväl som sin egen plats i omgivningen innebär att man har socialt stöd (Chotai 1986:171). Social kontroll definieras som ett sätt att behålla gemensamma värderingar, istället för att vara ett påtvingat sätt att utföra kontroll (Gerell 2013: 28). Vidare visar studien att om ett område upplevs som desorganiserat¹ av de boende kan det ses som en omkringliggande faktor som eventuellt kan störa

¹Ett desorganiserat område i en amerikansk kontext kännetecknas av ett område med låg socioekonomisk status, övergivna byggnader, öppen droganvändning, kriminalitet etc. (Miller & Byrnes 2012:1660).

skapandet av ett socialt sammanhang och social kontroll. När *kollektiv förmåga* utvecklas skapar boende aktivt mer delade beteendemönster, relationer och insyn på områdets ungdomar, vilket också utvecklar socialt stöd hos föräldern (Miller & Byrnes 2012: 1675). Den kollektiva förmågan innefattar både det sociala sammanhanget och den sociala kontrollen och visar just på förmågan bland boende att agera för lokalsamhällets bästa i enlighet med gemensamma förväntningar och uppfattningar (Gerell 2013: 28-29).

Föräldrars olika beteenden kategoriseras i denna studie som den *auktoritära föräldern* som kännetecknas av höga förväntningar på barnet men utan värme. Vidare har den *tillåtande och toleranta föräldern* inga förväntningar på barnet men värme (Miller & Byrnes 2012: 1668). Slutligen finns den *auktoritativa föräldern* som har en hög grad av kontroll på barnet men även hög grad av värme. Detta lyfts fram som en strategi knuten till minskad droganvändning och minskad kriminalitet hos unga. Området kan påverka föräldrars effektiva beteende som föräldrar. Studien visar att i socioekonomiskt utsatta områden finns det i högre grad tuffare, inkonsekventa och straffande beteendemönster hos föräldrar. Den stress som det innebär att bo i ett område med hög kriminalitet och sämre resurser ses som en orsak till detta. Det lugn och energi man behöver som förälder för att fullfölja en varm och stödjande relation till sitt barn, är svårare i den desorganiserade miljön. Även kommunikationen mellan barn och förälder och föräldrarnas insyn i barnets liv påverkas av området, då studien visar att det finns en lägre grad av kommunikation och insyn hos föräldrar i utsatta områden. Samtidigt kan forskarna se att ju mer desorganiserat ett område är desto mer finns av föräldrars kontroll och insyn, en kontroll som kan ses som en följd av att föräldrar ser det som nödvändigt att begränsa och kontrollera barns aktivitet (Miller & Byrnes 2012: 1660-1662).

En Nederländsk studie (Jansen, Reijneveld & Spijkers 2011) påvisar sambandet mellan stress hos föräldrar och utsatta områden. Studien visar att föräldrar från utsatta områden känner mer stress, en stress som kretsar kring oro för barns problematiska beteenden och känslomässiga problem. Det utsatta området kan kopplas samman med stressorer som kriminalitet, låg boendestandard, antisocialt beteende exempelvis missbruk, en osäkerhet som kan ha negativ inverkan på kollektiv förmåga. Mindre socialt sammanhang och informell social kontroll kan påverka föräldrars förmåga att hantera stress inom familjen. Dock är det inte enbart områdets karaktär som påverkar stressen utan att föräldrar också har samma hälsostil och livsvanor som andra boende i området. Stressen behöver heller inte utgöra en betydande del av föräldrarnas problematik. Föräldrar kan även uppleva att stressen inte är lika påtaglig för att andra i omgivningen som har samma problem (Jansen et al. 2011: 760-764).

En Amerikansk studie (Bradshaw, Haynie, Finigan, Lindstrom & Cheng 2011) beskriver hur föräldrar påverkas av det potentiella våldet i närområdet och hur det hanteras inom familjen. Ur en hälsomässig aspekt kan våldet i området ses som en bakomliggande faktor till sämre hälsa, ökad rökning, mindre fysisk aktivitet och mindre god sömn för föräldrar. Området påverkar också hur föräldern förhåller sig till och ser på våld. Viktigast är inte det våld föräldern ser i området utan det är främst graden av kollektiv förmåga som har stor inverkan på attityder kring våld (Bradshaw et al. 2011:58–62).

Enligt ovan ser jag ett socialt stöd för föräldern som något som man innehar i att dels vara del av ett socialt sammanhang och på så sätt inneha kontakter och relationer men också att uppleva att det finns social kontroll i området som innebär för föräldern att andra boende också ser ens barn. Den kollektiva förmågan kan ses som en yttre försäkran för föräldern och något som har en kollektiv innebörd snarare än individuell. Olika aspekter såsom normer och beteendemönster mellan boende i ett område visar på dess förmåga att skapa en social kontroll och socialt stöd. Det är således en ständig växelverkan mellan individer som skapar detta samtidigt som den enskilda föräldern sannolikt påverkas av resultatet av denna växelverkan.

Vad gäller överförbarheten av denna utländska forskning till en svensk kontext bör man ta i beaktande möjliga kontextuella skillnader och likheter. Ovan presenterad forskning främst från USA innebär att den kontextuella aspekten skiljer sig åt avseende större klassklyftor i USA och ett mer utvecklat socialt välfärdssystem i Sverige (Landguiden, 2014). I Sverige finns heller inte den typ av segregation med gettobildningar som man finner i USA (Andersson 2008:122.) Ändå kan man möjligen se likheter vad gäller individens upplevelser av sin omgivning och hur den påverkar individen.

Van Der Burgt (2010) visade i en svensk studie hur barns rörelsemönster skiljer sig åt över stadens olika rum på grund av faktorer som socioekonomisk bakgrund, ålder och kön. Skolans upptagningsområde är också en viktig faktor huruvida elever är mer knutna till sitt direkta närområde med minskat socialt umgänge i andra rumsliga miljöer som följd eller ej (Van Der Burgt 2010:21). Samtidigt som bostadssegregation har ökat blir även skolan allt mer segregerad. Det fria skolvalet visar på att den socioekonomiska och etniska segregationen ökat inom skolan. En skola som klassas som problemskola, väljs bort av dem som gör ett aktivt val och de som blir kvar är de som inte gör ett aktivt val samt bor i närområdet (Van Der Burgt 2010:9). Detta tyder på att närområdets betydelse bör ses som central när man talar om föräldrar på grund av att barnen har en betydande del av sin uppväxt knutet till just närområdet och detta i sin tur kommer att påverka hela

familjen.

En svensk rapport som belyser boendes upplevelser av ett område, dock inte ur ett specifikt föräldraperspektiv, är rapporten *bilar brinner men problemen finns kvar* (2014). Här beskrivs de boendes upplevelse av händelserna i Husby 2013. Fokus ligger här på att förmedla ett inifrån perspektiv från de boende i området och deras upplevelser av händelserna, som en motvikt mot den massmediala rapporteringen som gavs kring händelserna. Denna rapport fångar aspekter hur det är att leva i ett socioekonomiskt utsatt område, hur man upplever att man inte kan påverka områdets utveckling, hur man schabloniseras och stigmatiseras av samhället i stort, men också hur man upplever en gemenskap inom området (De los Reyes et al. 2014: 20-21)

Tidigare svensk forskning kring föräldrar i förortsmiljö finner jag bristfällig. Det finns mycket forskning kring hur ungdomar upplever och påverkas av förortsmiljö, men inte hur föräldrar gör det, vilket jag ser som förvånande och därmed en anledning att gå vidare med detta ämne då föräldrarnas situation bör ses som grundläggande och något som kommer att ha direkt effekt på barn och unga.

Sammanfattningsvis visar den tidigare forskningen på att föräldern kan påverkas av närområdet på olika sätt. Föräldrarnas situation och agerande kring barnen påverkas sannolikt av närliggande faktorer såsom kriminalitet och social utsatthet. För barn i segregerade områden kan närområdet i större utsträckning vara av betydelse om man går i den lokala skolan och som följd inte rör sig i andra rumsliga miljöer i staden. I nästa kapitel ska det teoretiska ramverket för denna uppsats presenteras.

4. Teori

Tanken med denna studie är att se hur föräldrar upplever Biskopsgården som uppväxtmiljö för sina barn och hur föräldrar väljer att agera utifrån sina erfarenheter kring frågor som rör barnen, samt i vilken mån man kan ta stöd av vuxna i området som förälder. Det är då intressant att ha teoretiska utgångspunkter som ser till den strukturella fördelning av boende som finns i en urban miljö och att se till hur en individs handling påverkas av omkringliggande faktorer. Vidare följer teorin hur man kan ta sig an ett bostadsområde i en analys, slutligen kretsar teorin kring sociala relationer på områdesnivå och kollektiv förmåga.

4.1 Segregation ur ett postkolonialt perspektiv

Det postkoloniala perspektivet ser till makts verkan i samhället. Utgångspunkten är att koloniseringen var en global process som har inflytande än idag med legitimering av förtryck, rasism och diskriminering som en följd av samma tänkande som gjorde koloniseringen möjlig. Att kategorisera människor som De Andra och hur det sedan upprätthålls är förbundet med makt (Wikström 2009: 61-62). Ur ett postkolonialt perspektiv tar Irene Molina in de globala maktförhållandena in i stadens rum. Staden rasifieras² genom att en åtskillnad görs mellan olika rum i staden enligt en föreställning kring rasskillnad och rastillhörighet. Olika fält samverkar och förklarar upprätthållandet och skapandet av boendesegregation. Det ideologiska fältet visar hur klassrelationer såväl som rasrelationer och idéer om De Andra har tillskrivits olika samhällsgrupper genom historien och detta bidrar till boendesegregationen. Det diskursiva fältet visar en social legitimering av maktförhållandet, där delningen mellan människor återspeglas såväl som formas i språket. Det politiska fältet förklarar hur staten genom bostadspolitik subventionerat småhusbyggande vilket totalt sett gynnat de med mer resurser. Även om staten har kunnat styra bostadsbyggandet, kvarstår att olika upplåtelseformer står till olika samhällsgruppers förfogande. Det politiska fältet kan ses som kärnan i processen till etnisk boendesegregation. Inte enbart samhälleliga institutioner är avgörande, dock har bristen på långsiktig planering förstärkt dessa processer (Molina 2008: 57-72). Den åtskillnad som sker inom stadens rum är inte på lika villkor och en koncentrerings av socioekonomiskt utsatthet präglas av begränsade möjligheter för boende att själv välja var de vill bo (Molina 2008: 77-78).

Roger Andersson menar att etnisk och ekonomisk segregation påverkar flyttningsbeslut hos familjer, vilket både förstärker och upprätthåller boendesegregationen. Begreppet ”svenskglest område”, används för att belysa hur det snarare ligger på ”svenskföddas” val och möjligheter att flytta från dessa områden. Effektiva barriärer skapas mellan människor och ömsesidigt utanförskap ges näring i denna separation av sociala rum (Andersson 2008: 122-127).

Jag kommer i denna uppsats att använda mig av begreppet segregerat område, dock gör jag detta med medvetenhet om att ett segregerat område likaväl kan innebära ett område med hög koncentrerings av höginkomsttagare. Då jag vill förstå mikrohandlingar i relation till de strukturella

²”Ras” är en social konstruktion. Det är en konstruerad kategori som inte ska ses som en bland andra kulturella egenskaper utan kan ses om en kategori som synliggör maktförhållanden i världen (Molina 2008:58).

förhållanden som redogjorts för ovan kommer jag nu gå vidare till DBO teorin.

4.2 DBO teorin

Peter Hedström presenterar en generell handlingsteori kallad DBO (Desires, beliefs, oppurtunities) teorin. Man ser hur olika sociala påverkansmekanismer genom individens preferenser, verklighetsuppfattning eller handlingsmöjligheter verkar och samverkar. Utgångspunkten ligger i att individen har en intention för sin handling. Denna intention kan förstås genom individens preferenser, verklighetsuppfattningar och möjligheter till att handla samt relation till andra individer (Hedström 2007: 125-128). Detta innebär att det är social interaktion och påverkan som skapar en individs preferenser, verklighetsuppfattning och handlingsmöjligheter. Detta teoretiska synsätt kan hjälpa till med att förstå och klargöra de val föräldrar kan göra utifrån sin upplevelse av Biskopsgården.

4.3 Att analysera ett bostadsområde

Gerell (2013) har i sin doktorsavhandling definierat 3 geografiska analysenheter som är relevanta att följa när man talar om ett bostadsområde i helhet och de är samverkande och påverkar varandra. Enheterna är delområdet, grannskapet och mikroplatserna. *Delområdet* är den övergripande enheten, Vidare finns *grannskapet* definierat som en avgränsande del av delområdet. Det rör sig om till exempel parkeringsplatser och busshållplatser, som man använder sig av i vardagen. Slutligen har vi *mikroplatserna* som är de direkta platser som finns intill människors boende såsom gårdar och trappuppgångar (Gerell 2013:30-31). Genom att analysera bostadsområdet genom olika enheter, kan man se skillnader mellan olika miljöer och samtidigt se hur dessa upplevs av föräldern.

4.4 Socialt kapital på områdesnivå och kollektiv förmåga

Med hänvisning till avsnittet tidigare forskning är begreppet kollektiv förmåga central när man talar kring funktioner på områdesnivå som kan vara av relevans för föräldrar, men också hur ens sociala relationer ser ut i omgivningen.

Socialt kapital definieras som att inneha kontakter och relationer som individen vid behov kan få

stöd från. Det sociala kapitalet innebär också att man har ett anseende och samhällets förtroende, något som kan ge utdelning senare (Bourdieu 1993: 279-280). Graif & Sampson (2009) har sin utgångspunkt från områdesnivå när de ser det sociala kapitalet som en mångsidig idé som är konstruerad på relationer och nätverk, kollektiv förmåga, organiserad involvering och uppträdande normer. Normen att ha starka band till grannar blir mindre vanlig i många urbana samhällen, då vänskapliga relationer byggda på lokala och församlade sätt blir mindre vanliga. När man sett att de personliga relationerna ändras på platsen så har man istället lagt fokus på de mekanismer som kan behålla social kontroll såsom att se till kombinationen av tillit och delad vilja att bidra till den sociala kontrollen bland de boende utan att förlita sig på starka band och relationer mellan människor som visar områdets kollektiva förmåga (Graif & Sampson 2009: 1581). Med hjälp av denna teori kan man se hur förändringen av lokala relationer kan påverka föräldern samt hur den kollektiva förmågan är av relevans för föräldrar i Biskopsgården. Att se till hur social kontroll kan behållas är också av relevans i denna studie, som nämnts i avsnittet för tidigare forskning kan den sociala kontrollen för föräldern innebära att andra ser ens barn och att man samlas kring gemensamma värderingar.

Dessa teorier såväl som tidigare forskning som nämnts kring relationer på områdesnivå kan uppfattas som att relationer med andra enbart är av positiv innebörd. Man kan riskera att missa hur relationer mellan föräldrar också kan innebära dåliga relationer, såsom slutna nätverk (Starrin & Rønning 2011:36) där man tenderar att umgås och socialisera sig med människor som är lik en själv och murar gentemot andra skapas. Valda teorier berör heller inte biologiska och psykologiska förklaringar till föräldrars upplevelser, val och handling vilket hade varit intressant och relevant.

Sammanfattningsvis kan man med detta teoriavsnitt konstatera följande. Boendesegregationen är en konsekvens av olika maktförhållanden, som med olika mekanismer upprätthålls. Olika agenter skapar delningen mellan människor i staden och det är de resurssvaga som har mindre möjlighet att påverka åtskillnaden. Individen handlar baserat på hur social interaktion har påverkat dennes preferenser, verklighetsuppfattningar och valmöjligheter. Bostadsområden kan analyseras i olika enheter. Relationer i omgivningen har förändrats och behöver inte ha en förankring till en särskild plats i urbana miljöer. Ovan nämnda teorier och tidigare forskning blir således det verktyg med vilket jag kan förklara och tydliggöra mitt empiriska material. Insamlingen av det empiriska materialet ämnar jag nu redogöra för i metod avsnittet.

5. Metod

För att förstå hur föräldrar kan uppleva Biskopsgården använde jag mig av kvalitativ metod som innebär att man kan få en närhet och direkt kännedom till det man studerar (Ahrne & Svensson 2011:17). Detta gjorde jag i denna studie genom en fokusgruppintervju och en enskild intervju.

5.1 Min förförståelse

Vid insamlingen av empiri till studien var det nödvändigt att reflektera över min egen roll som både förälder och boende själv i Biskopsgården och detta främst vid insamling av empiri. Det blev då aktuellt att vid både fokusgruppintervjun och den enskilda intervjun poängtera att det var intervjupersonerna som var källan till information och att de är de som är experter i ämnet (Ahrne & Svensson 2011: 77), då jag poängterade att jag är småbarnsförälder själv och inte har erfarenhet av äldre barn så föll det sig naturligt att de förmedlade information och kunskap till mig. En fördel med min roll som förälder och Biskopsgårds-bo kan också ha inneburit att jag fått förtroende och möjlighet att samtala om något som annars eventuellt kan vara svårt att göra. Det kan också ha inneburit att man i samtalen inte berättat allt för mig för att man tar för givet att jag känner till vissa saker.

5.2 Urval

Genom en kontaktperson kontaktades 4 föräldrar varav 2 mammor och 2 pappor som bor i Norra Biskopsgården för att delta i fokusgruppintervjun. Till den enskilda intervjun kom jag i kontakt med en mamma som vid tillfället nyligen flyttat från Södra Biskopsgården till en annan stadsdel.

Då målgruppen i min studie var föräldrar strävade jag efter att urvalet skulle vara så heterogent som möjligt gällande kön och ålder för att nå den breda representation kategorin föräldrar som finns i Biskopsgården.

Samtliga deltagare hade äldre barn³ och har bott i Biskopsgården i många år. En del har även vuxit

³Barnens åldrar specificerades ej, men det framgick att samtliga hade barn som antingen gick i skolan eller var unga vuxna.

upp där. Jag upplevde alla deltagarna som engagerade och insatta i området.

5.3 Fokusgruppintervju

Med hjälp av fokusgruppen kan man få fram olika förståelser och perspektiv inom samma ämne genom deltagarnas egna ord (Ahrne & Svensson 2011:71).

Homogenitet i gruppen för diskussionstillfället ska prioriteras, såsom socioekonomisk bakgrund, kön och ålder (Ahrne & Svensson 2011:76) dock valde jag ändå att ha en blandning på gruppdeltagarna gällande kön och ålder, för att dessa skillnader också skulle kunna bidra till att täcka mångfalden i studiens målgrupp.

Deltagarna kände varandra sen tidigare⁴ och detta kan ha olika effekter, dels kan det innebära att deltagaren är bekväm och öppen i samtalet såväl som att det kan innebära att deltagaren begränsar sig i det denne säger (Ahrne & Svensson 2011: 77). Jag upplevde samtalet som öppet och tillåtande, där alla deltog och sa sin egen åsikt. Det kan ses som en fördel att deltagarna kände varandra sedan tidigare. Man är sällan helt anonyma för varandra i ett bostadsområde vilket skulle kunna göra att en deltagare känner sig anonym men ändå inte, då man sannolikt kan mötas i området.

Fokusgruppintervjun är även motiverad när fokus ligger på hur deltagare handlar och hanterar situationer de ställs inför, vilket lämpade sig för studiens ämne. Samtidigt kan man som deltagare inte alltid resonera och ge skäl till sitt handlande, för att det till exempel inte setts som relevant att reflektera över. Interaktionen med andra i gruppen blir då ett sätt att reflektera över sitt handlande och samtidigt jämföra sina erfarenheter med de andra. Detta kan då ses som ett resultat i sig (Wibeck 2010: 52-53), vilket också var något jag upplevde under samtalet.

Samtalet hölls relativt ostrukturerat då det var viktigt att inte styra samtalet för mycket och då riskera missa aspekter deltagarna vill ta upp (Wibeck 2010:56). En viktig motivering för fokusgruppintervju som metod var det att min förförståelse inte kunde styra i så stor utsträckning, och därför såg jag detta som en givande metod. I den mån jag använde mig av följdfrågor, kan min förförståelse ha präglat dessa. Dock blev det inte så många följdfrågor under intervjun utan snarare att jag behövde fånga upp fokus på ämnet vid några tillfällen.

Jag försökte i möjligaste mån följa intervjuguiden (se bilaga 2) som fungerade som mitt stöd med

⁴ Deltagarna hade inga släkt eller familjeband med varandra.

övergripande teman såsom upplevelsen av området, vilka val föräldern gör utifrån sina erfarenheter och hur man litar på andra. Jag uppfattade alla deltagarna som aktiva och engagerade i området, och som vana att diskutera de ämnen som kom upp i diskussionen. En del av deltagarna i fokusgruppen arbetar också med olika sociala yrken i stadsdelen. Detta visade sig prägla mycket av samtalet. Min tanke var att hålla endast en fokusgruppintervju, men som ytterligare utfyllnad såg jag det som berikande att även hålla en enskild intervju och få ytterligare en förälders perspektiv.

5.4 Enskild intervju

För att få en mer nyanserad bild från en enskild förälder kom den enskilda intervjun att lämpa sig för mitt ändamål. På detta sätt fick jag möjligheten att ställa nya frågor och hitta nya infallsvinklar under samtalets gång (Ahrne & Svensson 2011:40). Jag höll mig till min intervjuguide (se bilaga 2) med de teman som jag även följde i fokusgruppintervjun. Skillnaden här var att jag nu följde mer konsekvent de formulerade frågorna, men höll mig samtidigt öppen för nya aspekter. På grund av min förförståelse strävade jag vid den enskilda intervjun återigen efter att hålla mitt sinne öppet och strävade efter att fånga upp nya aspekter även vid följdfrågor. Den enskilda intervjun, gav såsom fokusgruppintervjun ett rikt material och jag upplevde en mättnad (Kvale & Brinkman 2009:129) då samma teman och mönster återkom.

5.5 Analysmetod

När empirin blivit insamlad transkriberas det inspelade materialet så ordagrant som möjligt. Sedan gjorde jag en innehållsanalys, där jag med forskningsfrågan som ledning men med öppenhet för nya riktningar av relevans delade upp materialet i enheter och samtidigt urskilde mönster i helheten, fokus låg på att finna åsikter, idéer och känslor som upprepades (Wibeck 2010:100- 108).

Den första indelning som gjordes av materialet var i teman som upplevelser, kollektiva funktioner och agerande. Efter denna första uppdelning fokuserade jag på vad som var återkommande inom respektive tema. Kring temat upplevelser gjorde man tydlig åtskillnad mellan specifika platser. Man talade allmänt om området såväl som specifika platser man kände till. En central aspekt som samtalen fokuserade kring var strukturell problematik. Kring temat kollektiva funktioner kom åsikter som relationer mellan vuxna och huruvida man ingriper att utgöra fokus. När jag sedan gick vidare för att se till temat agerande, var idéer och känslor rörande skolan och uppfostran och oro

centrala. Presenterade teman och specificerade underkategorier kommer att utgöra stommen i resultat och analys delen.

Vid inläsning av empirin fokuserade jag mer på specifika utsagor som var grundade på egna erfarenheter hos deltagarna än uttalanden som var vaga och opersonliga (Wibeck 2010:106).

5.6 Etiska reflektioner

I mitt informantbrev (se bilaga 1) såväl som i inledningen till fokusgruppintervjun såväl som den enskilda intervjun klargjordes studiens syfte såväl som kravet på informerat samtycke, konfidentialitet och nyttjandekravet (Vetenskapsrådet, 1990). Jag underströk även då att tala om föräldraskapet kan ses som privat så är ambitionen att hålla samtalet på en allmän nivå som inte behöver kännas allt för privat och utlämnande. Detta var ytterligare en motivering till att jag använde mig av fokusgruppintervju som en metod då deltagaren kan delta mer på sina villkor (Wibeck 2010:139). Vid tillfället för den enskilda intervjun underströk jag återigen att man säger det man är bekväm med att säga.

För att säkerställa deltagarnas anonymitet används fingerade namn, deltagarna i fokusgruppen kommer i fortsättningen kallas Miriam, Pedro, Ahmed och Leila. Jag väljer även att inte specifikt förklara vad de arbetar/arbetat och engagerat sig med i Biskopsgården för att inte avslöja deras identitet. Deltagaren i den enskilda intervjun kommer fortsättningsvis kallas Fatima.

Slutligen vill jag understryka att denna studie syftar att beskriva 5 föräldrars upplevelser och de representerar således inte alla föräldrar i Biskopsgården.

6. Resultat och analys

Följande kapitel utgörs av 3 avsnitt *Upplevelser av Biskopsgården*, *Kollektiva funktioner i Biskopsgården* och *Föräldrars val utifrån sina erfarenheter av området*, dessa har sedan specifika underrubriker.

6.1. *Upplevelser av Biskopsgården*

I detta avsnitt är syftet att besvara frågeställningen om vilken upplevelse föräldrar har av Biskopsgården som bostadsområde. Upplevelser av ett bostadsområde kan givetvis innefatta mycket. Det som presenteras här är det som var centralt under samtalen.

Den allmänna upplevelsen av Biskopsgården är för samtliga deltagare mångsidig, men man framhåller den geografiska placeringen och närheten till naturområden.

Vidare följer kapitlets 2 avsnitt som innefattar hur föräldrar upplever strukturell problematik i området samt hur man upplever situationen med skottlossningar i området. Till sist kommer en sammanfattning där frågeställningen besvaras.

6.1.1. Upplevelsen av Grannskapets strukturella problematik

Nedan presenteras resultatet kring det som rör *grannskapet* (Gerell, 2013) I fokusgruppen framgår det att man ser diskriminerande effekter mellan olika delar av Biskopsgården, med skillnader mellan delar av området som tilldelas mer eller mindre resurser. Fokusgruppen beskriver en maktlöshet över sin situation som blir central när de talar kring upplevelsen av området. Man lyssnar inte till de boende och det är de boende som får leva med de förutsättningar som finns.

Då deltagarna i gruppen har erfarenheter av satsningar i området och försök till förändring så ligger fokus på hur man upplever sig som inte lyssnad på när kommunikation mellan tjänstemän och politiker samt de boende inte fungerar. Föräldrarna menar att det finns resurser men att de inte används på rätt sätt. Känslan över att någon annan bestämmer över de boendes tillvaro är närvarande,

Vi har ju sagt också till politikerna att de ska samla nyckelpersoner, att man ska sitta och diskutera. Jag vet vad de behöver, andra vet andra saker. Så det kommer nerifrån. När man bygger hus, bygger man inte från tak utan från marken. Men de gjorde inte så. De gjorde det för nyckelpersoner, på deras sätt, tjänstemän och de som arbetar i stadsdelen och inte för de som bor och har anknytning till stadsdelen. De är här bara under dagen sen går de hem. (Miriam)

Ett demokratiskt underskott upplevs av boende då man aktivt försöker påverka områdets utveckling, men upplever att makthavare leder utvecklingen i motsatt riktning (De los Reyes et al. 2014:20.)

Andra aspekter som är återkommande kring upplevelsen av Biskopsgården, vilket också kommer fram i den enskilda intervjun, är närvaron av strukturell problematik som präglar omgivningen. Man talar om misslyckad integrationspolitik, till följd av en segregerad stadsdel med många invånare som står långt utanför det svenska samhället. Detta stämmer överens med det teoretiska ramverket för denna uppsats gällande segregation, hur effektiva barriärer skapas mellan människor och ömsesidigt utanförskap ges näring i denna separation av sociala rum (Andersson 2008:127).

Arbetslöshet präglar många familjer och som man uttrycker har sin grund i en strukturell diskriminering. Föräldrarna poängterar också hur arbetsmarknaden är annorlunda för invandrare, med svårigheter att få jobb som har arbetstider som lämpar sig för familjelivet. En återkommande faktor är hur fäder ofta arbetar som taxi chaufförer eller pizzabagare och att dessa yrken innebär nattskift eller långa dagar. Som följd blir man mer frånvarande som förälder.

Att bo i en segregerad stadsdel kan innebära att de boende ofta har en position på arbetsmarknaden som är marginaliserad vilket också blir tydligt vid snabba förändringar mellan hög-och lågkonjunktur, då sysselsättningsgraden kan förändras snabbt (Andersson 2008:128).

Hur föräldrarna upplever områdets skolor är också ett återkommande tema. Man upplever det som en central faktor huruvida barn och ungdomar samt föräldrar kan hantera situationen i området. Man upplever skolan som problematisk, med stökig miljö, dåligt med resurser och hög koncentration av nyanlända barn. Detta bekräftar resultaten i tidigare presenterad forskning om hur den socioekonomiska och etniska segregationen ökat inom skolan (Van Der Burgt 2010:9).

6.1.2. Upplevelser av skottlossningarna

Det som är återkommande i samtalen är också den speciella situation samtliga föräldrar befinner sig i bland annat på grund av det som har hänt med skottlossningar och vilken påverkan det har på

föräldraskapet.

När det är oroligt med skottlossningar och annat, så säger barnen, vad är det som händer pappa? Det är en skottlossning. De lär sig hur det är, de ser polisen varje dag och saker som händer i området. De växer upp och ser det som normalt. (Ahmed)

Barnen har nu med skottlossningar och allt. De blir proffs här, det här är smällare, det här är skottlossning. De vet till och med från vilket vapen skottet kommer från. Alltså små barn som ser det i vardagen. Sista skottlossningen, det hände här (...) De sprang framför barnen med pistoler och allt det här, med så små barn. Inga politiker, ledning eller vuxna har suttit med de här barnen och berättat och försökt prata om det, så att barnen kan fokusera på något annat. De finns de som har trauma, de som inte mår psykiskt bra, föräldrar som inte mår psykiskt bra och arbetslösa. (Miriam)

Det här beskriver en upplevelse av hur den oroliga situationen normaliserats och att man som förälder samtidigt ska förklara och stötta barn och unga i det som händer. Detta kan ses som komplicerat för föräldern och sannolikt heller inte något som enbart kan göras av den enskilde föräldern. Detta kan tyda på en avsaknad av stöd och krishantering kring det som hänt, vilket man anser man har rätt till men att detta inte infrias. Föreställningen om rättigheter som inte infrias beskrevs även av de boende i Husby (De los Reyes et al. 2014: 20-21).

Fatima beskriver en av skottlossningarna som skedde på hennes gård, på dagtid när barn var ute och lekte,

Man blir ju livrädd. Vi har ju bott här och vi vill vara på gården. Man är rädd för att barnen ska komma i någon korseld. (Fatima)

Man understryker i samtalen att det inte är området i sig som skapar rädslan utan att det är knutet till enskilda individer som är kriminellt aktiva, och till detta skapas rädsla och misstänksamhet. Detta tyder på att kriminella personers handlingar påverkar föräldrarnas tillvaro och uppfattningen av omgivningen. Genom en uppfattningsförmedlad interaktion påverkar vissa individer genom handlingar och beteenden andra individers verklighetsuppfattning (Hedström 2007:132). Den rädsla och misstänksamhet som föräldrarna beskriver kan då bli en del av deras verklighetsuppfattning.

Sammanfattningsvis kan man dra slutsatsen att föräldrars upplevelse av Biskopsgården som bostadsområde och plats för barn att växa upp i innefattar en rad olika aspekter. Man präglas av segregation och social utsatthet, dels i hur man upplever sig förstådd gentemot makthavare, men också hur man som förälder får täcka upp för strukturella brister i området, något som talar för att

föräldrar i Biskopsgården kan ha en situation som är särskilt krävande. Man upplever också boendes positioner på arbetsmarknaden som avgörande, i vilken mån föräldrar kan vara närvarande och engagerade föräldrar, vilket kan ha effekt på fler än den enskilda familjen. Skolan är en central faktor i hur man upplever förutsättningarna för boende i området. Upplevelsen av skottlossningarna präglas av rädsla och otrygghet, samt en vanmakt i hur man ska hantera situationen för barnens del. Det blir tydligt att det är en speciell situation som föräldrarna befinner sig i, när organiserad brottslighet är närvarande på platser där barn och unga också befinner sig och att det råder en ovisshet om när det ska hända något.

För att få ett ytterligare djup i hur man upplever sin omgivning ska nu analysen fokusera på hur föräldrar upplever relationer mellan de boende i Biskopsgården.

6.2 Kollektiva funktioner i Biskopsgården

Kollektiva funktioner är ett empiriskt genererat begrepp som kan ses som ett samlingsnamn för de olika funktioner föräldern har i relationer med andra vuxna i omgivningen. Tidigare forskning visar att det kan vara fördelaktigt som förälder att ha relationer och kontakter i sin fysiska omgivning för att inneha stöd och uppleva en viss kontroll genom andra vuxna (Miller & Byrnes 2012: 1674).

För att återknyta till det teoretiska ramverket så är det sociala kapitalet på områdesnivå konstruerat bland annat på relationer och nätverk, kollektiv förmåga och organiserad involvering. Då relationer till grannar i urbana samhällen blir mindre vanligt, så ser man istället till mekanismer som kan bibehålla social kontroll bland de boende utan att endast förlita sig på starka relationer mellan människor (Graif & Sampson 2009:1581).

Detta kapitel ser till frågeställningen hur föräldrar upplever relationen mellan boende i Biskopsgården. Detta görs genom ett avsnitt som beskriver det sociala kapitalet på områdesnivå som avslutas med en sammanfattning där frågeställningen besvaras.

6.2.1. Relationer mellan vuxna i omgivningen

Samtliga föräldrar är överens om att gården utgör en viktig plats för umgänge och relationer i den närmsta omgivningen.

Oftast när man bor här, som jag tycker är bra och roligt här, är att de flesta känner varandra. Så vet vi vems barn det här är. Så liksom man litar på det här. Det finns saker som är bra här med som man inte hittar någon annanstans. (Pedro)

Man upplever en trygghet på gården och man känner många där. Samtidigt så utgör gården en tydligt avgränsad miljö. Så fort man lämnar gården försvinner den känslan av trygghet och kontroll.

Det är just på mikroplatserna som stark kontroll och gemenskap kan utvecklas, samtidigt kan enskilda individer också dra till sig kriminalitet på mikroplatser (Gerell 2013:31-32). Fatima uttryckte det som att man vet vilka personer man ska undvika på gården.

När samtalet rör hur man interagerar med andra vuxna i grannskapet blir det i fokusgruppen centralt hur man agerar tillsammans för andra barn och ungdomar i området.

Så fort vi hör något så är det minst 10-15 mammor som springer ut och kollar vad som händer. Vi ringer runt. Ok, jag har hört att det har smällt. Vi är inte experter på om det är smällare eller skott så fort vi hör ett ljud så springer vi ut. Vi kan inte bara sitta i lugn och ro. När det var mycket skottlossning hade jag mina barn hemma. Men vi sprang ut. Vi är säkra, våra barn är hemma men vi springer för vi tänker på alla andra som vi känner, alla ungdomar, alla barn, vi måste också vara tillgängliga (..) Det beror på oss personer. Vad gör våra politiker? De sitter hemma och gottar sig i sin soffa och så kommer de på morgonen och ska bestämma hur vi ska ha det. Polisen kommer och gör sitt arbete. Inget mer (...) Man bygger nätverk, men det är inte alla, vi är max 20 personer och hur många är det som bor här i Biskopsgården? (Miriam)

Upplevelsen av att vara några få individer som engagerar sig i frågor som rör området är återkommande i samtalet samt hur problematiskt det är att nå fler föräldrar.

Även om man kan ha potential till goda personliga relationer så riskerar en koncentrerad social utsatthet att skapa rädsla och misstro som hindrar den kollektiva förmågan (Graif & Sampson 2009: 1584). Att skapa goda relationer i omgivningen som kan bidra till den kollektiva förmågan kan således försvåras på grund av segregationens konsekvenser såsom koncentrerad social utsatthet.

Då det finns en hög andel hyresrätter i Biskopsgården (Göteborgs stad, 2014), innebär detta att det är relativt smidigt att byta bostad och detta innebär en högre omsättning lägenheter i utsatta områden (Andersson 2008:130). Hälften av de bosatta i dessa områden flyttar inom fem år

(Andersson 2008:144). Instabilitet hos befolkningen såsom hög grad av in och utflyttning och de boendes mobilitet försvagar de lokala relationerna (Graif & Sampson 2009:1584).

Inte bara en flyttningsgrad ligger till grund för försvagande av lokala relationer. Även högre grad av boende som äger sina boenden påverkar de sociala relationerna och social kontroll i området i positiv bemärkelse, på grund av intresse att bevaka privata tillgångar (Graif & Sampson 2009: 1584). Detta talar för att det i dubbel bemärkelse kan finnas svårigheter för att skapa goda relationer i Biskopsgården på grannskapsnivå. Dock framgår det i intervjuerna att man känner många i området och att det ses som något positivt, Leila uttrycker det som att man ändå har något gemensamt. Man bekräftar också en känsla av gemenskap kring de boende i Husby (De los Reyes et al. 2014:20) som man menar grundar sig i gemensamma erfarenheter av diskriminering och utestängning från det övriga samhället.

En preferensförmedlad interaktion och således påverkan på individen innebär att man sannolikt påverkas av hur andra gör (Hedström 2007:135) vilket i detta fall både kan ses som att man har relationer i området och att man inte har det. Upplever man en gemensamhet och att andra har relationer så påverkar det sannolikt att man själv har det. Dock kan det lika gärna vara att man ser att andra flyttar från området och att de inte har sociala relationer, således har man inte det själv.

Relationer av organiserad karaktär såsom föreningsliv är återkommande i samtalen, det ses som en möjlighet för föräldrar att träffas och att man kan hjälpa varandra. Samtidigt lyfts också aspekten att dessa inte inkluderar alla boende och att det saknas en direkt plattform för föräldrar. Man upplever det också som att det inte är självklart att tala om föräldraskapet med utomstående och att det kan anses vara privat.

Det sociala kapitalet på områdesnivå är beroende av en institutionell närvaro, genom föreningar som länkas till andra föreningar samt boende i området. Den institutionella närvaron kan bidra till den kollektiva förmågan eller direkt förbättra den sociala situationen (Graif & Sampson 2009:

1582).

Sammanfattningsvis kan man dra slutsatsen att det finns en rad aspekter som försvårar skapandet av relationer mellan föräldrar i området genom rädsla och misstro mellan boende i ett socioekonomiskt utsatt område, hög in och utflyttningsgrad och låg andel privat boendeäggande. Samtidigt kan man se att det finns möjligheter till skapandet av goda relationer. Gårdarna kan vara en viktig plattform för

detta. På grannskapsnivå kan man uppleva vissa känslor av gemenskap och man ser möjligheter att stärka relationer genom organiserade former, såsom föreningsliv.

Föräldrars upplevelser kring olika aspekter av Biskopsgården har nu redogjorts för. Mycket av det ovan nämnda kretsar kring hur man upplever miljöer såväl fysiska platser som sociala förhållanden som förälder. Det är nu dags för att ta ett steg till i analysen och se till hur detta präglar föräldrarna i val som rör barnen.

6.3. Föräldrars val gällande barnen utifrån sina erfarenheter av området

I detta avsnitt är syftet att se till hur föräldrar väljer att agera utifrån sina erfarenheter av området i frågor gällande barnen.

Man har givetvis många val att göra som förälder. De teman som blev centrala i intervjuerna utifrån föräldrars upplevelser är också de som presenteras här. Avsnittet har 3 delar som berör hur man väljer skola till sitt barn, hur uppfostran präglas av oro och kontroll och hur man väljer att agera gentemot andras barn i området. Till sist en sammanfattning där frågeställningen besvaras.

6.3.1. Valet att välja andra skolor

För att återknyta till ovan så upplevdes skolan som central huruvida man upplevde området som stabilt eller inte.

Man måste tänka hur blir det när så många går ut utan icke godkända betyg och när de etablerade flyttar ut härifrån, vem är det som är kvar? (Ahmed)

Det Ahmed beskriver kan ses som en segregering inom segregationen, vilket är återkommande i samtalen. Att de som har möjligheter till det väljer andra alternativ vad gäller skolan. Segregationen innebär också att man schabloniserar områden och förenklar dess bild och inte ser den mångfald av verkligheter och erfarenheter som dess invånare har (Molina 2008:72). Det är då viktigt att se till de resursstarka familjer som finns i detta område, för att också se till konsekvenserna av de val dem gör.

Situationen i förskolor och skolor kan vara avgörande för huruvida familjer med svensk bakgrund väljer att flytta, även om man trivs i övrigt (Andersson 2008:130). Att skolan är central huruvida

man förhåller sig till ett område bekräftas också i intervjuerna. Man behöver inte se det enbart som att familjer med ”svensk” bakgrund väljer att flytta. Alla familjer som har möjligheten till det gör det.

Alla deltagarna uppger att de själva valt andra skolor än skolan i närområdet för sina barn. Men huruvida man väljer bort den närliggande skolan eller inte upplever gruppen som irrelevant

Det handlar inte om mina barn går här eller inte. Det handlar om allas barn, går det snett för dem, så är det vi som bor där som kommer att drabbas. Han skjuter på torget för han klarade inte gymnasiet. Vi drabbas också. Vi vill att området ska vara bra så det är därför det måste satsas på skolan också. (Pedro)

Segregering sker inte på jämlika villkor, och bostadsval kan förekomma för invandrade personer som begränsade. Det kan handla om att välja mellan två miljonprogramsområden eller två olika lägenheter inom samma område. Lika lite kan man påverka det som följer med boendet i dessa områden såsom sämre utbildning, social utsatthet och arbetslöshet (Molina 2008:80). Detta bekräftar det Pedro beskriver om hur det dels drabbar den enskilda personen som en följd av begränsade valmöjligheter vad gäller skolan, men också att det drabbar alla som bor i området och hur lite man kan påverka det som följer boendet såsom brister i skolan.

Föräldrarna menar att inte är möjligt för alla att välja bort de lokala skolorna. Rent praktiskt är det svårt att välja en annan skola. Man talar om att barnen måste vara stora nog för att åka spårvagn själv eller att man måste kunna skjutsa dem. En avgörande faktor är också om föräldern har arbete och i så fall var i staden det är.

Alla föräldrar har inte samma förutsättningar när det kommer till att välja. Invandrade personers bosättning brukar kännetecknas av en maktlöshet vad gäller livsvalen som ofta grundar sig i bristande resurser. Som nyanländ ligger många val gällande en själv på myndighetsnivå. Även för andra invånare kan valmöjligheterna bero på exempelvis bostadsmarknaden och ekonomiska resurser (Andersson 2008:122). Detta talar för att nyanlända har en specifik begränsning i valmöjligheter men att även andra invånare kan ha det, dels på grund av ekonomiska resurser men också hur det rent praktiskt är möjligt för föräldern välja en skola längre bort.

Handlingsmöjligheter visar vilka alternativ individen har (Hedström 2007: 129). De deltagande föräldrarna har alla gemensamt att de har alternativ och möjligheter att välja andra skolor för sina barn. Rent praktiskt upplevs det lättare att ha skola nära hemmet, men det väljs helt enkelt bort.

Jag ville inte lämna mina barn utanför stadsdelen, men jag var tvungen. Jag ska inte offra mina barn för att rätta samhället (...) Kanske kan de komma tillbaka om det blir bättre ordning i

skolorna. (Miriam)

Valet har jag gjort för jag tyckte inte skolorna här följde skolverkets riktlinjer. De har inte haft tid till det liksom. Mycket tid gick till att bara lugna ner barnen innan de kom till undervisningen. Min son gick här och det ångrar jag fortfarande. Det skulle jag ha ändrat tidigare, men min dotter var här de första tre åren. Så fort hon kunde åka spårvagn själv, så bytte jag för henne (...) jag kände att de utvecklades FÖR sakta, de lärde sig inte så mycket som de borde göra och så satt man på klassmöten och läraren stod där och gnällde och gnydde liksom. ”Det är så stökigt, barnen har gjort det ena och andra.” Då inser man att de inte har tid att undervisa barnen. De ska inte behöva hänga efter på grund utav det, då valde jag att byta skola. (Fatima)

Miriam och Fatima motiverar här sina val och hur de med deras uppfattning kring förhållandena i skolan, valde att flytta sina barn. Genom sina preferenser skapas vad man vill eller inte vill ska hända och sin verklighetsuppfattning visar hur man antar världen vara beskaffad. Dessa tillstånd är mentala och har en motiverande kraft och gör ens handling meningsfull (Hedström 2007: 129). På så sätt kan man se föräldrarnas val på individnivå vara en motiverad och meningsfull handling, något föräldern upplever sig göra för sitt barns bästa.

6.3.2. Uppfostran och oro

Det som återkommer är känslan av en ständig oro och kontroll över sina barn, en delaktighet som kräver mycket av en själv som förälder.

Min son var 11-12 när vi flyttade tillbaka hit, då var jag jätteorolig och då gällde det att vara ansvarsfull förälder. Jag hade koll på honom, vad han hade för kompisar. Våldigt noga med gränser, med tider och så. Då kände jag mig väldigt otrygg som förälder, liksom man visste ju aldrig om vad som kunde hända, men ändå är det vi föräldrar som uppfostrar och har ansvar för våra barn. Vi kan inte skylla på samhället. Jag måste ju börja hemma och ta mitt ansvar som förälder hemma så att jag kan känna mig trygg (..) Fast jag vet att min son inte haft kriminellt umgänge så tär den oron på en. Det behöver inte vara kriminella, man kan komma mellan i ett slagsmål eller en skjutning, man är rädd att det ska hända något. Att de ska komma till skada, det oroar en mest.(...)det är säkert mer ansträngande när man bor här än i något finare område som Torslanda. (Fatima)

Att man som förälder har ansvaret för sina barn är en självklarhet hos föräldrarna. Dock gör sig en orolig omgivning i Biskopsgården påmind och detta kan skapa en speciell situation för dessa föräldrar

Det är tufft, man måste vara stark, en människa har två ögon, men vi föräldrar har tusen ögon. Så hela tiden under kontroll bara. Barnen ska inte drabbas, det ska inte hända barnen något. Hela tiden man måste prata med dem. När de kommer hem. Det som skulle hända i skolorna blir

hemma istället så det blir väldigt tungt för oss som föräldrar. Jag menar vi jobbar 100 % och på fritid 100 %. Man vet inte var ska man landa exakt, man vet inte.(Leila)

Som den tidigare forskningen också visar har stress hos föräldern knutet till hög kriminalitet och områdets dåliga resurser effekt på hur man kommunicerar med barnet. Den varma och stödjande relationen till barnet som är nödvändig är svårare att behålla i en desorganiserad miljö (Miller & Byrnes 2012: 1661).

Det Leila också beskriver tyder på en känsla av individualiserat ansvar och som beskrivet tidigare att belastningen i hemmen blir extra tung, då det som händer i området kan komma att bli föräldrarnas uppgift att ensamt hantera situationen gentemot barnet. Det framgår i samtalen att man upplever att alla föräldrar inte klarar av detta. Tidigare forskning visar på att föräldrar i socioekonomiskt utsatta områden har mer inkonsekvent beteende med lite kommunikation och insyn i barnens liv. Samtidigt menar man att det i ett desorganiserat ändå kan finnas en hög grad av föräldrars kontroll och insyn vilket kan ses som en följd av att föräldrar ser det som nödvändigt att begränsa och kontrollera barns aktivitet (Miller & Byrnes 2012: 1661-1662). Detta tyder på en delning som också blir bekräftad i empirin, att vissa familjer har ett visst förhållningssätt gentemot sina barn medan andra upplevs göra annorlunda.

Att ställa frågor och vara delaktig i det ens barn gör framstår som centralt hos föräldrarna, något som kan ses som naturligt för ett lyckat föräldraskap och detta menar även föräldrarna

Det handlar inte bara om barn som växer upp i Biskopsgården. Som förälder måste jag lära mitt barn att visa respekt och ödmjukhet. Om man älskar dem och uppmärksammar dem, har man hjärtat där, så händer det inte barnen något. Så har jag alltid trott och det har funkat för mina barn i alla fall. De ska känna sig älskade och omtyckta. Då tror jag man kan få dem på rätt håll i alla fall om de skulle hamna fel.(Fatima)

Att inneha kontroll över barnen och samtidigt ge kärlek återkommer i samtalen. Detta bekräftas som en lyckad strategi även i den tidigare forskningen. Man menar att den auktoritativa föräldern som har en hög grad av kontroll på barnet men även hög grad av värme, är en strategi knuten till minskad droganvändning och minskad kriminalitet (Miller & Byrnes 2012: 1660).

6.3.3. Ingripa eller inte- den kollektiva förmågans relevans

Det råder en viss osäkerhet kring huruvida man själv ingriper om man ser barn och ungdomar göra fel. Man vet inte heller hur andra skulle göra men man tror att de flesta tänker likadant, men det beror mycket på vem personen är som man säger till.

Det är lättare att säga till en minderårig än de här tuffa 16 åringarna. Det känns som om de kan vara lite oberäknliga. De kan säga ifrån och kan starta en diskussion och det vill man inte riktigt vara med om..(Fatima)

Det beror på vilken ålder, en tioåring kan man prata med. Vad gör ni killar? Man kan prata med föräldrarna också, ringa. Jag har märkt det och det. Håll ögon på din son. Men hur föräldrarna tar det beror på. Det finns föräldrar som tror deras barn är änglar fortfarande. Men föräldrarna behöver hjälp, någon som stöttar dem. De som har hamnat i kris, de som är på väg att hamna i kris, alla de här föräldrarna behöver stöd från någon granne, något känt ansikte så de känner sig trygga på något sätt (..) De måste känna dig. Nätverk är jätteviktigt här, bättre än papper. (Leila)

I föregående avsnitt beskrevs svårigheter med att skapa sociala sammanhang, vilket också Leila ger uttryck för här samtidigt som hon understryker vikten att inneha stöd som förälder.

Omkringliggande faktorer som en desorganiserad miljö kan störa det sociala sammanhanget och kontrollen, men det behöver inte göra det. Om ett område utvecklar en kollektiv förmåga skapas också delade normer, relationer och insyn bland barn och unga, vilket i sin tur också ger stöd till föräldern (Miller & Byrnes 2012: 1675).

Förr kunde man prata men nu är det bara vapen som pratar. Alltså säger du något fel. Pang.
(Miriam)

Ett områdes kollektiva förmåga har stor inverkan på attityder kring våld. Det är främst hur man upplever den kollektiva förmågan som påverkar hur man ser på våld (Bradshaw et al. 2011:62). Miriam ger uttryck för att det grova våldet är närvarande och att det påverkar hennes förmåga att ingripa. Det kan ses som att även om en kollektiv förmåga skulle finnas i området, så är de kriminella nätverkens närvaro med dess konstellationer av individer med kontroll över ett specifikt geografiskt område (BRÅ 2012: 89) säkerligen ett hot mot den kollektiva förmågan.

Att barn och ungdomar i dessa miljöer riskerar att bli rekryterade av dessa nätverk (BRÅ 2012:90) bör ses som en aspekt där den kollektiva förmågan kan vara av relevans. Som föräldrarna också uttrycker det kan man tala med de yngre barnen och man kan i viss mån även tala med föräldrar. Detta kan på så sätt hindra fler barn och ungdomar att nå den kriminella miljön.

Sammanfattningsvis kan man dra slutsatsen att föräldrars val i frågor kring barnen främst grundar sig i vilka valmöjligheter man som förälder faktiskt har. Strukturell problematik gör att en segregering inom segregationen sker och en uppdelning av resurssvaga och de mer resursstarka upplevs som tydlig inom området. Detta är tydligt i vilka val man gör kring skolan men kan också vara av betydelse för hur man förhåller sig till sina barn. Individens enskilda val är heller inte

relevanta, såvida man inte ser till de effekter de faktiskt har för andra i området. Att barn till resurssvaga tenderar att stanna kvar i områdets skola, ses som oroande, problematiskt och något som påverkar alla. Slutligen kan man se att graden av kontroll som föräldrar känner att de utövar kan relateras till hur problematiskt de upplever området. Den kollektiva förmågan kan ses vara en väg till att nå gemensamma normer, relationer och också stöd för föräldrar. Huruvida den kollektiva förmågan kan förhindra den organiserade brottsligheten som gör sig påmind i området ges inte utrymme här att utreda. Men man kan se det som att den kollektiva förmågan främst i ett långsiktigt perspektiv kan förhindra att fler barn och unga förs in i den kriminella miljön.

7. Slutdiskussion

Uppsatsens syfte var att se erfarenheter av ett bostadsområde ur ett föräldraperspektiv och hur erfarenheten påverkar föräldern i val gällande barnen. I det första resultat och analys avsnittet kan det konstateras att den strukturella problematiken som följer segregationen i en stad, präglar föräldrars upplevelse av området på olika sätt. Man kan konstatera ett demokratiskt underskott och att den strukturella problematiken blir en extra börda även i hemmet. De skottlossningar som ägt rum i Biskopsgården har också skapat en speciell situation för föräldrarna. I resultat och analys kapitlets andra avsnitt gällande kollektiva funktioner kan man se goda relationer i anslutning till gårdarna. Men vad gäller grannskapet talar mycket för att etablerande av goda sociala relationer är svårt, men det kan ske i organiserade former. I det tredje resultatavsnittet kan man se att de val föräldrar gör visar på att man väljer skolor i andra stadsdelar på grund av upplevda brister i de lokala skolorna. Föräldrarna beskriver en oro och kontroll som kan vara relaterad till kriminalitet och social utsatthet i området. Den kollektiva förmågan kan ha relevans i ett långsiktigt perspektiv vad gäller att förhindra barn och unga från att dras till kriminalitet, såväl som att utgöra eventuellt stöd till föräldrar.

Denna uppsats har bringat två huvudsakliga slutsatser baserade på föräldrarnas upplevelser av Biskopsgården. Den första är att man kan se en segregering inom segregationen, en uppdelning mellan resursstarka och resurssvaga och på så sätt sannolikt en åtskillnad i föräldrars valmöjligheter och handling. Detta visar sig tydligast i fråga om skolvalet, men kan sannolikt påverka vilket sätt man socialiserar sig i sin omgivning och möjligen också i hur man väljer att uppfostra sina barn. Detta är något som bör studeras närmare. Det är problematiskt att segregationen tenderar att dölja den nämnda delningen, då ett område schabloniseras och en åtskillnad görs mellan områden utan att synliggöra skillnader *inom* området. Samtidigt bör det inte enbart ses som ett problem att denna delning finns, då detta tyder på att resursstarka fortfarande väljer att bo kvar i Biskopsgården. Man väljer att engagera sig och skapa relationer i omgivningen vilket är positivt och detta kan vara ett steg i rätt riktning för att minska denna nämnda delning.

Den andra slutsatsen är att de upplevda strukturella bristerna som finns i området, speciellt kring hur man känner sig maktlös kring skottlossningar, visar på att föräldern ska hantera den omkringliggande oroliga miljön och skydda barnet både fysiskt och psykiskt, vilket tyder på att denna specifika situation kan vara problematisk för föräldrar. Föräldrarollen i Biskopsgården kan då ses som påfrestande, men med tanke på att ingen jämförelse har gjorts med föräldrar i andra bostadsområden är det inte möjligt att dra slutsatsen att föräldrarnas roll är helt unik.

Att jämföra föräldrar i Biskopsgårdens upplevelser med föräldrar från en annan typ av bostadsområde hade givetvis varit intressant, och man hade på så sätt tydligare kunnat se hur förhållandena skiljer sig åt mellan olika bostadsområden. Dock ges inte det utrymme här men jag vill ändå påpeka att alla områden har sina problem och olika förutsättningar. När man exempelvis ser till föräldrar i Biskopsgårdens position på arbetsmarknaden till följd av att man blir mer frånvarande som förälder måste detta ställas i relation till att olika yrken givetvis tar olika tidsanspråk från familjen. Bland höginkomsttagare i andra bostadsområden är det sannolikt också ett vanligt problem med frånvarande föräldrar. Dock bör man se skillnaden på att man i ett område som Biskopsgården har yttre förutsättningar som eventuellt kräver mer närvaro och engagerade föräldrar. Olika tillgångar på resurser och socialt kapital kan vara avgörande huruvida man kan kompensera sin frånvaro från barnet exempelvis genom fritidsaktiviteter, hjälp från bekanta och eventuellt betald barnpassning.

Uppsatsen har visat att det *finns* gemenskap och goda relationer i Biskopsgården. Samvaron på gårdarna kan ses som en central faktor i hur trivsel kan skapas och hur en positiv uppfattning av området i allmänhet skulle kunna genereras. Huruvida segregering inom segregationen påverkar gemenskapen på gårdarna beror sannolikt på sammansättningen av individer på gården. Om individer söker sig till varandra för gemensamma nämnare såsom språk och bakgrund på gården kan det också innebära att man riskerar slutna nätverk (se tidigare forskning) och på så sätt bidrar till fortsatt delning mellan resurssvaga och resursstarka. Det behöver heller inte göra det då dessa grupperingar sannolikt innefattar individer med olika resurstillgångar och då är det berikande att man umgås. De som ytterligare talar för att alla, resurssvaga som resursstarka, kan umgås på gården är att det är just platsen som är den gemensamma nämnaren och att alla är beroende av just gården intill hemmet oavsett vad man gör och vem man är i övrigt. Samtidigt ska man ha i åtanke att olika gårdar hör till olika hus och hyresvärdar, med olika standarder och storlekar på lägenheter. Det medför möjligen också att man kan ha en strukturell fördelning av människor mellan olika gårdar, vilket kan bli en bidragande faktor i uppdelningen mellan boende. Detta tål att ses närmare på.

Då en intention var att se hur individen handlar i relation till strukturella faktorer så kan det konstateras att den nämnda delningen kan stå i centrum för detta. Mycket tyder på att ju mer resurser man har desto bättre förutsättning har man att fullfölja sina individuella val och man är mer rustad att stå emot strukturella faktorer.

Slutligen vill jag poängtera att denna uppsats utgörs av 5 föräldrars upplevelser av ett område och är inte representativt för alla i Biskopsgården. Dock har segregationens konsekvenser, relationer i

urbana miljöer och kriminalitets närvaro berörts och börjat visa på den speciella situation föräldrar kan befinna sig i. Min förhoppning är således att föräldrars specifika situation ska synliggöras och att de ska ses som den resurs citaten i inledningen till denna uppsats beskriver att de är.

8.Referenser

Ahrne, G., & Svensson, P. (2011). *Handbok i kvalitativa metoder*. Malmö: Liber AB.

Andersson, R. (2008). Skapandet av svenskglea bostadsområden. I L. Magnusson Turner (Red.), *Den delade staden* (s.119-160) Umeå: Boréa bokförlag.

Bourdieu, P. (1993). *Kultur sociologiska texter*. Stockholm: Brutus Östlings bokförlag.

Bradshaw, C., Haynie, D., Finigan, N. Lindstrom, S., & Cheng, T. (2011). Examining the link between neighborhood context and parental messages to their adolescent children about violence. *Journal of adolescent health, 49*, 58-63.

Brottsförebyggande rådet (BRÅ). (2012). *Brottslighet och trygghet i Malmö, Stockholm och Göteborg En kartläggning*.

Chotai, J. (1986) Bristande socialt stöd som hälsorisk. *Nordisk Psykiatrisk Tidskrift, 986 (40), 171-175*.

De Los Reyes, P., Hörnqvist, M., Boréus, K., Estrada, F., Flyghed, J., González Arriagada,A., Lundgren, M., & Lundström, M., (2014). *Bilen brinner..Men problemen finns kvar*. Stockholm: Stockholmia förlag.

Gerell, M. (2013). *Bränder, skadegörelse, grannskap och socialt kapital*. Malmö Universitets publikationer i Urbana studier (MAIPUS)

Graif, C., & Sampson, R. (2009). Neighborhood Social capital as differential social organization. *American behavioral scientist, 52 (11), 1579-1605*.

Hedström, P. (2007). Sociala påverkansprocesser. I C. Edling & J. Rydgren (Red.), *Social handling och sociala relationer* (s.125-146). Stockholm: Bokförlaget Natur och Kultur.

Jansen, D., Reijneveld, S., & Spijkers, W. (2011). The impact of area deprivation on parenting stress. *European journal of public health, Volume 22.no 6; 760-765*.

Kvale, S., & Brinkmann, S. (2009). *Den kvalitativa forskningsintervjun*. Lund: Studentlitteratur AB.

Miller, B., & Byrnes, H. (2012). The relationship between neighborhood characteristics and effective parenting behaviors: the role of social support. *Journal of family issues, 33(12), 1658-1687*.

Molina, I. (2008). Den rasifierade staden. I L. Magnusson Turner (Red.), *Den delade staden* (s.51-84) Umeå: Boréa bokförlag.

Regeringen. (2013) *Nationell strategi för ett utvecklat föräldrastöd*. (2013). Stockholm: Socialdepartementet.

Starrin, B., & Rønning, R. (2011). *Socialt kapital i ett välfärdsperspektiv*. Malmö: Liber AB

Van Der Burgt, D. (2010). Vänskap, rörlighet och hemma känsla- vilken roll spelar bostadsområde och skola? *Barn, nr 2*, 9-27.

Vetenskapsrådet (1990), *Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning*

Wibeck, V. (2010). *Fokusgrupper om fokuserade gruppintervjuer som undersökningsmetod*. Lund: Studentlitteratur AB.

Wikström, H. (2009). *Etnicitet*. Malmö: Liber AB

Elektroniska källor

Göteborg Stad (2014). *Biskopsgården*. Hämtad 2014-12-30, från

http://goteborg.se/wps/poc?urlile=wcm%3Apath%3A%2Fgoteborg.se_enhetssidor%2FOrganisation%2FStadsdelsforvaltningar%2FSDF+Vastra+Hisingen%2Flnkrub_Om_Vastra_Hisingen%2Fart_N138_POLORG_befolkning_och_geografi&page=GBG.Enh.Stadsdelsforvaltning.VasHis

Landguiden (2014). *Sverige, Sociala förhållanden*. Hämtad 2014-12-22, från

<http://www.landguiden.se.proxybib.miun.se/Lander/Europa/Sverige/Sociala-Forhallanden>

Landguiden (2014). *USA, Sociala förhållanden*. Hämtad 2014-12-22, från

<http://www.landguiden.se.proxybib.miun.se/Lander/Nordamerika/USA/Sociala-Forhallanden>

9. Bilagor

9.1. Bilaga 1

Informationsbrev

Studie om områdets påverkan på föräldraskapet

Mitt namn är Anna Choka och jag studerar Sociologi på Göteborgs Universitet. Jag ska nu skriva min kandidatuppsats om föräldrar i Biskopsgården.

Syftet med undersökningen är att studera hur man som förälder påverkas av yttre omständigheter i sitt bostadsområde och hur detta i sin tur påverkar ens föräldraskap. Genom en fokusgruppintervju kommer jag samla mitt material som jag sedan kommer att analysera. Detta innebär att vi kommer samlas i en grupp med andra föräldrar (ca 5 st) vid ett tillfälle och samtala kring frågor som kretsar kring föräldraskap och Biskopsgården. Även om ämnet föräldraskap och barn kan kännas privat är det viktigt för mig att understryka att samtalet kan kretsas kring allmänna frågor om föräldraskapet och att man som förälder säger det man är bekväm med att säga. Nedan presenteras forskningsetiska principer från Vetenskapsrådet, som jag följer.

Informationskravet: som deltagare får du ta del av studiens syfte, vad som är din uppgift i

projektet och vilka villkor som gäller för ditt deltagande. Den information du får ska täcka de aspekter som möjligen kan påverka ditt val att delta eller ej.

Samtyckeskravet: Att få ditt samtycke till att delta är en förutsättning för att detta ska ske. Du har själv rätt att bestämma om, hur länge och på vilka villkor du ska delta. Ditt deltagande är helt frivilligt och du har rätt att avbryta din medverkan utan negativa följder eller påtryckning från min sida.

Konfidentialitetskravet: Jag som arbetar med studien har tystnadsplikt för de uppgifter som du som deltagare lämnar. Jag kommer behandla alla uppgifter jag får in på ett sätt som gör att du som informant inte kan identifieras av utomstående.

Nyttjandekravet: De uppgifter som deltagare delger kommer endast användas i forskningsändamål.

Fokusgruppintervjun kommer att ta cirka 1- 2 timmar i lämplig lokal i ert närområde. Jag kommer att höra av mig till er innan tillfället. Ytterligare upplysningar om studien kan lämnas av mig och jag kan nås på: annachoka@hotmail.com eller telefon nr. 070xxxxx

Med vänlig hälsning

Anna Choka

9.2. Bilaga 2 Intervjuguide

Upplevelsen av området

Hur upplever man Biskopsgården?

Hur upplever man sociala miljöer kring torg, affär och hållplatser?

Hur upplever man sin direkta omgivning kring hemmet?

Hur ser man på miljöerna för barn att växa upp i?

Hur påverkas man av det som hänt de senaste åren i bg? (skottlossningar och kriminella grupperingars närvaro)

Känner man många i området? -är det vänner och familj man pratar med eller ytligt bekanta?

Känner man yrkesverksamma i området, såsom affärspersonal, bibliotekarier, lärare?

Hur man litar på andra

Litar man som förälder på omgivningen där barnen befinner sig?

Känner man barn och unga i området och kan identifiera dem?

Om man känner barnen, känner man även deras föräldrar?

Ser man det som att andra har samma situation som en själv med familjelivet och eventuella problem?

Tror ni att man ser ganska lika på hur man (speciellt ungdomar) bör vara och bete sig?

Om man upplever att någon gör fel, är det vanligt att säga till då?

Vilka är skälen till att man inte ingriper och säger till om någon gör fel?

Hur man väljer att handla

Hur ser man på uppfostran och hur man ska hålla koll på sina barn?

Hur ser man på kommunikation mellan föräldrar och barn?

Har man mycket koll på sina barn för att man bor i Biskopsgården eller tror ni det är samma i andra delar av staden?

Hur ser man på att barnen går i skola och tillbringar fritiden i Biskopsgården?

Hur ser man på att barn kan gå i skola någon annanstans?

Hur ser man på att barnet kan tillbringa fritiden någon annanstans?

Påverkas man av hur andra väljer för sina barn, med skola och fritidsaktiviteter?

9.3. Bilaga 3 Populärvetenskaplig framställning

Denna uppsats har sin utgångspunkt i Biskopsgården i Göteborg. Biskopsgården är en stadsdel som har sociala problem i form av hög arbetslöshet, höga tal för försörjningsstöd (socialbidrag) och ohälsa. Ett flertal skottlossningar har också drabbat stadsdelen, även med dödlig utgång. Dessa skottlossningar har skett på allmänna platser vid olika tidpunkter och nära allmänheten. Trots att det råder social problematik i området så är Biskopsgården en plats och ett hem för många människor. Syftet med denna uppsats var att se hur föräldrar i Biskopsgården upplever sitt bostadsområde, hur man upplever att relationerna ser ut mellan boende i området och hur upplevelserna påverkar deras val i frågor som gäller barnen.

För att få information om hur föräldrar upplever sitt område har intervjuer gjorts med fem föräldrar som bor eller har bott i Biskopsgården. En av intervjuerna gjordes i en grupp där 4 föräldrar samtalade om föräldraskapet i Biskopsgården och en förälder intervjuades enskilt. Intervjuerna spelades in och skrevs sedan ut som text.

Föräldrarna beskrev att man tycker det är problematiskt att bo i ett segregerat område, där många upplever sig som diskriminerade och att makthavare inte förstår deras situation. Föräldrarna upplever det också som att man får täcka upp för strukturella brister i området, något som talar för att föräldrar i Biskopsgården kan ha en situation som är särskilt krävande. Detta kan till exempel vara att hantera situationen med skottlossningarna såsom att tala med barn och ungdomar om vad som händer i deras omgivning. Man upplever också skolan som problematisk och att det är en central faktor i hur hela området mår. Man ser det som ett problem för alla boende i området att ungdomar inte klarar av skolan.

Att skapa goda relationer mellan boende verkar svårt. Det finns flera saker som gör att det kan vara extra svårt i Biskopsgården, när många med sociala problem bor på en liten yta så ökar misstänksamheten mot andra och försvårar kontakten med andra. Många flyttar in och ut från området vilket också påverkar relationen mellan boende. Samtidigt har föräldrarna mycket goda relationer i Biskopsgården och speciellt gården intill sitt hyreshus är en sådan plats där man känner gemenskap.

När man sedan ser till hur föräldrar väljer i frågor som rör barnen, blir det tydligt att om man har möjlighet till det så väljer man en skola någon annanstans. Detta visar att föräldrar sannolikt gör olika beroende på vilka möjligheter de har. Vilket man kan se som problematisk då det delar de boende i två olika läger beroende på resurser. Det blir tydligt när man talar om skolvalet men det kan också vara av betydelse för hur man förhåller sig till sina barn. Graden av kontroll som föräldrar känner att de utövar över barnen hör ihop med hur problematiskt de upplever området.

För föräldern är det viktigt att man har gemensamma värderingar bland de boende i Biskopsgården, som till exempel att man kan säga till varandras barn när de gör fel eller säga till föräldern. Dock är det svårt tycker föräldrarna. Barnets ålder beror på huruvida man vågar säga till. Att det finns kriminalitet i området gör det också svårt att förlita sig på att andra ser ens barn i Biskopsgården.

Det är viktigt att synliggöra hur föräldrarollen kan se ut i ett specifikt område, framförallt i ett område som Biskopsgården då man kanske kan hjälpa föräldrar så att de kan bli ett viktigt hjälpmedel till att förhindra att barn och ungdomar hamnar snett.